

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2005 r. przez
Johana de Geesta przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-164/05)

(2005/C 171/46)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Johana de Geesta, zamieszkałego w Rhode-St-Genèse (Belgia), reprezentowanego przez adwokatów: Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji o powołaniu skarżącego na urzędnika Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim ustala jego grupę zaszerogowania A*6 na podstawie art. 12 załącznika XIII regulaminu pracowniczego,
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący występował w charakterze kandydata w konkursie wewnętrznym CONSEIL/A/273 dotyczącym zatrudnienia lekarza w grupie zaszerogowania A6 lub A7. Będąc laureatem tego konkursu, skarżącemu przyznano grupę zaszerogowania A*6. Skarżący kwestionuje tę decyzję podnosząc, że powinno mu się przyznać grupę zaszerogowania A*8, A*9 lub A*10, które w nowym systemie odpowiadają wcześniejszym grupom zaszerogowania wspomnianym w ogłoszeniu o naborze.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi, że Rada ustaliła jego grupę zaszerogowania nie uwzględniając ogłoszenia o naborze i naruszyła przez to art. 29 i art. 31 regulaminu pracowniczego, jak również zasadę uzasadnionych oczekiwań. W tych okolicznościach skarżący podnosi również, że art. 12 załącznika XIII regulaminu pracowniczego, który zastosowała Rada ustalając jego grupę zaszerogowania, bezprawnie zmienia ramy prawne procedury naboru.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2005 r. przez
Arkema przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-168/05)

(2005/C 171/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 25 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Arkema z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowanej przez adwokata M. Debroux, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności artykułów 1 lit. d), 2 lit. c) i 4 pkt 9) decyzji Komisji C(2004) 4876 ostatecznej z dnia 19 stycznia 2005 r. w zakresie, w jakim dotyczą one Elf Aquitaine i nakładają na nią grzywnę, ze względu na naruszenie prawa oraz istotnych wymogów proceduralnych, a w związku z tym o zmianę art. 2 lit. c) i d) decyzji w zakresie, w jakim nakłada na Arkema zbyt wysoką grzywnę i o ustalenie niższego jej wymiaru;
- ewentualnie o zmianę art. 2 lit. c) i d) decyzji w zakresie, w jakim nakładają one na Arkema i Elf Aquitaine zbyt wysoką grzywnę i o jej obniżenie
- w obydwu przypadkach obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja po pierwsze nałożyła na skarżącą oraz jej spółkę dominującą Elf Aquitaine SA solidarnie i łącznie i po drugie na skarżącą samodzielnie grzywnę w wysokości odpowiednio 45 000 000 EUR i 13 500 000 EUR z tytułu udziału wraz z innymi przedsiębiorstwami w porozumieniu dotyczącym sektora kwasu monochlorooctowego.